

[Flemming Hansen]

det, og de fleste af dem ville i øvrigt gerne have 65.000 kr. i tilskud i to år.

Så kan man spørge: Hvad har dette her kostet at markedsføre? Jeg har været imponeret over, at en socialdemokratisk regering er gået så kraftigt ind i markedsføring; det har næsten lignet propaganda. Der har været flotte annoncer i tv og i dagbladene, og det har været en fornøjelse at se, og jeg tror også, disse medier har været glade for tilslutningen fra regeringen. 12½ mio. kr. har det kostet ifølge de oplysninger, vi har fået fra Industriministeriet.

Derfor kan man roligt sige, at når der kun har været omkring 400 henvendelser på en måned og man har brugt 12½ mio. kr. på det, så er det nok den største markedsføringsmæssige fiasko nord for Alperne nogen sinde – det siger jeg til regeringens repræsentant. Hvad der sker syd for Alperne, har jeg ikke helt forstand på – der sker så meget.

Det er altså ganske ejendommeligt, hvad der sker, når regeringen har sådan en fiasko. Hvad kunne vi sammenligne det med, hvis man havde haft en tilsvarende fiasko ude i erhvervslivet? Ja, så var den direktør, der havde gennemført det, naturligvis blevet sparket ud samme dag. Man bruger ikke 12½ mio. kr. uden at få noget tilbage. Men i regeringens terminologi forfremmer man ham til trafikminister. Det er en ejendommelig verden, vi lever i.

Blandt de enkelte ordførere skal jeg sige til fru Pia Gjellerup, at det åbenbart kun er fru Pernille Sams og mig, der får en masse breve fra mennesker, der synes, at dette her er det værste, de nogen sinde har været ude for. Det er åbenbart også kun os, der læser aviser, hvor bl.a. fru Lillian Knudsen fra KAD retter en sønderlemmende kritik mod forslaget. Det er nok kun os, der læser det; det tror jeg da gerne. Jeg har ikke set nogen, der har omtalt det positivt. Var der ikke bare én, der kunne nævne nogen, der har omtalt det positivt?

Fru Sonja Albrink siger, det er lidt hurtigt, vi vurderer det, men det tror jeg jeg har givet forklaring på. Der har altså været 22.000, der vil lave arbejdet, og kun 400, der vil bruge systemet.

Fru Lone Dybkjær sagde så meget så hurtigt, at jeg ikke nåede at fange det.

Fru Merethe Due Jensen siger, at vi trækker Silkeborg frem som eksemplet. Ja, Politiken trækker det andet eksempel frem, og det refe-

rerer fru Merethe Due Jensen jo til, nemlig at der er masser, der gerne vil lave det arbejde, og det er fuldstændig korrekt. Det er da godt nok at få 65.000 kr. i tilskud i 2 år og så håbe på at få et par kunder oveni.

Jeg tror, at når man skal diskutere og afslutte debatten om dette her, har begge parter i sagen den svage flange, at man siger: Er det 100 pct. retfærdigt, afhængig af, hvilken trækprocent man har? Det kan det aldrig blive. Man kan spørge, om man kan få den ønskeverden med 100 pct. millimeterretfærdighed, som Socialdemokratiet har.

Så kunne jeg da spørge skatteministeren: Hvis nu vores model blev gennemført og man så sagde, at alle, der bruger hjemmeservice efter vor model, skulle have 50 i trækprocent? Så var det ens for alle, og 7 og 5 ville være lige stort set. Hvis man gjorde det sådan, ville det så være så uretfærdigt?

Skatteministeren (Stavad):

Jeg har fået, tror jeg nok, to konkrete spørgsmål; det ene var fra fru Pernille Sams.

Jeg beklager, at jeg først tager ordet nu, men jeg har forstået, at det er udtryk for almindelig høflighed, at ministre venter, indtil debatten er overstået, før de kommer med deres kommentarer. Så det var ikke udtryk for, at jeg ikke gerne ville svare fru Pernille Sams, der spørger: Skal en ordning fortsætte helt uafhængigt af, hvordan den fungerer, og bare køre? Jeg synes, fru Pernille Sams skulle lade den få lov til at prøve at komme til at fungere. Der er faktisk 2.500 virksomheder, der har meldt sig. Der er mange steder, hvor der er mange, der har vist stor interesse for ordningen. Alle undersøgelser viser, at der er en ganske betydelig del af befolkningen, der synes, det er en god idé.

Vi kan selvfølgelig diskutere og skændes i lang tid i dag om, hvorvidt vi nu synes, dette her er en succes, eller det er en fiasko, men sandheden er, at ingen af os har et rimeligt, ordentligt, tilstrækkeligt grundlag for at afsige dommen, i og med at vi ikke engang har fået de første regninger ind og kender de første tal for den første måned.

Derfor vil mit stiltfærdige forslag være, at når vi har et bedre grundlag at diskutere på – og det har man ikke efter hverken den første eller den anden måned – så finder vi ud af det.